

Arrestnummer C1 776 / 2021
Repertoriumnummer 2021 / 1353
Datum van uitspraak 12 mei 2021
Rolnummer 2019/CO/591
Notitienummer parket-generaal

Mededeelbaar aan de ontvanger

W. Hamisatie

Hof van beroep Antwerpen

Arrest

C4 kamer
correctionele zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

COVER 01-00002114626-0001-0014-01-01-1

Het OPENBAAR MINISTERIE

tegen

1012 1.
rijksregisternummer
geboren te op
wonende te
Belgische

beklaagde

vertegenwoordigd door mr.
de balie

loco mr.

beiden advocaat bij

2. ...

1. Ten laste gelegde feiten

Verdacht van:

Als dader of mededader, hetzij door het misdrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt, hetzij door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat het misdrijf zonder zijn bijstand niet had kunnen worden gepleegd, hetzij door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, het misdrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt.

Te

Als mede-eigenaars die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting hebben toegestaan of gedoogd en die tot de werken opdracht hebben gegeven en/of als gebruikers-uitvoerders

A.

Bij inbreuk op artikel 4.2.1.1° a) en b) en artikel 4.2.1.5° a) van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, strafbaar gesteld bij artikel 6.1.1. van diezelfde Codex op het onroerend goed gelegen te _____ gekadastreerd of geweest zijnde _____ en _____ (huis en weiland), eigendom van _____ en _____ ingevolge akte van aankoop dd. 23 oktober 2008 en 04 november 2008 verleden voor _____ met standplaats te _____ de hierna bepaalde handelingen te hebben gesteld of in stand gehouden zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning van het college van burgemeester en schepenen:

De eerste en ...

- I. Bouwwerken te hebben verricht (met uitzondering van onderhoudswerken), te weten het optrekken of plaatsen van een constructie en/of het functioneel samenbrengen van materialen waardoor een constructie ontstaat, namelijk:

Tussen 1 januari 2012 en 11 oktober 2013

- a. Oprichten van een paardenstal van circa 90m² tot 100m² op perceelnummer _____
- b. Oprichten van een volière van circa 10m² tegen de rechterperceelsgrens van perceelnummer _____

Tussen 1 januari 2012 en 23 mei 2014

- c. Oprichten van een plastic boogloods van circa 40m² tegen de linkerperceelsgrens van perceelnummer _____

De eerste

Tussen 21 mei 2014 en 10 augustus 2016

- II. Een grond gewoonlijk te hebben gebruikt, aangelegd of ingericht voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, of van allerlei materialen, materieel of afval, namelijk:

Veroordeelt haar voor deze feiten samen tot een geldboete van 1.000,00 euro. Stelt vast dat de feiten gepleegd werden na 31.12.2011, zodat art. 2 van de wet van 28.12.2011 i.v.m. de opdecimen, van toepassing is en dat deze geldboete, door verhoging met 50 opdecimen (vermenigvuldiging met 6), gebracht wordt op 6.000,00 euro.

Zegt dat de duur van de gevangenisstraf waardoor de geldboete zal mogen vervangen worden bij gebrek aan betaling binnen de termijn vermeld in artikel 40 van het strafwetboek bepaald wordt op 90 dagen.

Zegt dat de tenuitvoerlegging van dit vonnis zal worden uitgesteld gedurende een termijn van DRIE JAAR voor 1/2 van de geldboete, namelijk voor 500,00 euro, gebracht op 3000,00 euro door verhoging met 50 opdecimen.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, een bedrag te betalen van 25,00 euro te verhogen met 70 opdecimen en alzo gebracht op 200,00 euro.

Verwijst de veroordeelde tot de helft van de kosten van de publieke vordering, tot op heden voor haar begroot op de som van 149,23 euro.

Legt aan de veroordeelde in toepassing van art. 91 K.B. van 28.12.1950, gewijzigd bij art. 1 KB 13.11.2012, de verplichting op tot het betalen van een geïndexeerde vergoeding van 53,58 euro.

...

HERSTELVORDERING:

Verklaart de herstellvordering, ingesteld door het college van burgemeester en schepenen en op grond van artikel huidig artikel 7.7.5. VCRO voortgezet door de burgemeester en de gemeentelijke stedenbouwkundige inspecteur en waarbij de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur zich heeft aangesloten ontvankelijk en gegrond.

Beveelt eerste beklagde om op het perceel te gelegen te
(huis en weiland), over te gaan tot
herstel van de plaats in de vorige toestand, hetgeen impliceert:

┌ PAGE 01-00002114626-0005-0014-01-01-4 ─┐

- het afbreken en verwijderen van de volière van 10m², van de paardenstal van circa 90m² tot 100m², van de plastic boogloods van circa 40m² en het verwijderen van alle opgeslagen materialen, materieel en afval
- binnen de termijn van ZES MAANDEN ingaande vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig vonnis.

...

Beveelt op grond van huidig artikel 6.3.4.§1 VCRO dat, als de herstel van de plaats in de vorige toestand niet binnen de door dit vonnis gestelde termijn zijn uitgevoerd, de stedenbouwkundige inspecteur en de burgemeester ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien in de plaats en op de kosten van de veroordeelden.

Zegt dat de overheid die het vonnis uitvoert, gerechtigd is om alle materialen en voorwerpen afkomstig van de herstelling van plaats te verkopen, te vervoeren en te verwijderen;

Zegt dat de overtreders die in gebreke blijven, verplicht is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop van de materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat die de overheid die het vonnis uitvoert, heeft opgesteld of die de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank begroot en uitvoerbaar verklaard heeft.

Veroordeelt eerste en ... beklagde, voor het geval dat aan de veroordeling tot herstel, niet wordt voldaan, tot betaling aan de burgemeester/gemeentelijke stedenbouwkundige inspecteur/gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur van een dwangsom van 125,00 euro per dag vertraging vanaf de eerste dag volgend op het verstrijken van de hoger vermelde hersteltermijn en in zoverre huidig vonnis vooraf betekend werd.

Zegt voor recht dat melding van het vonnis zal worden gemaakt in de rand van de overschrijving van de dagvaarding op het eerste hypotheekkantoor te onder ref.

2.2.

Er werd hoger beroep ingesteld tegen voormeld vonnis van 30 oktober 2019 op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg Limburg, afdeling Hasselt:

┌ PAGE 01-00002114626-0006-0014-01-01-4 ─┐

- op 28 november 2018 door de beklaagde tegen alle beschikkingen,
- op 29 november 2018 door het OPENBAAR MINISTERIE ten opzichte van tegen alle beschikkingen op strafgebied.

2.3.

Er werd een verzoekschrift in de zin van artikel 204 Wetboek van Strafvordering ingediend op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg Limburg, afdeling Hasselt:

- op 28 november 2018 door de beklaagde
- op 29 november 2018 door het OPENBAAR MINISTERIE ten opzichte van

3. Rechtspleging voor het hof

De zaak werd behandeld op de openbare zitting van 14 april 2021.

Het hof heeft hierbij gehoord:

- mevrouw de Voorzitter in haar verslag,
- het Openbaar Ministerie in zijn uiteenzetting van de zaak en in zijn vordering,
- de beklaagde in haar middelen van verdediging, ontwikkeld door haar raadsman, voornoemd.

De neergelegde conclusie en stukken werden in het beraad betrokken.

4. Beoordeling van de ontvankelijkheid van de rechtsmiddelen en van de omvang van de hogere beroepen

4.1. Ontvankelijkheid van de hogere beroepen

1. De verklaringen van hoger beroep van de beklaagde en van het Openbaar Ministerie werden tijdig en regelmatig gedaan op de griffie van de rechtbank die het bestreden vonnis heeft gewezen.

2. Het verzoekschrift van de beklaagde zoals bedoeld in artikel 204 Wetboek van Strafvordering werd tijdig ingediend ter griffie van de rechtbank die het bestreden vonnis heeft gewezen en de daarin bepaalde grieven over de procedure (verjaring + verzoek tot bemiddeling), de schuldvraag, de eventuele straftoemeting en de herstellvordering zijn nauwkeurig.

3. Het verzoekschrift van het Openbaar Ministerie, zoals bedoeld in artikel 204 Wetboek van Strafvordering werd tijdig ingediend ter griffie van de rechtbank die het bestreden vonnis heeft gewezen en de daarin bepaalde grief over de straf is nauwkeurig.

4. Gelet op het bovenstaande zijn de hogere beroepen van de beklaagde en van het Openbaar Ministerie regelmatig naar vorm en termijn en ontvankelijk.

4.2. Omvang van de hogere beroepen

Het hof heeft ambtshalve geen grieven van openbare orde opgeworpen zoals bedoeld in artikel 210, tweede lid Wetboek van Strafvordering.

Ter zitting van 14 april 2021 deed de raadsman van de beklaagde op ondubbelzinnige wijze afstand van de grief over de procedure (in het verzoekschrift omschreven als verjaring + verzoek bemiddeling).

Gelet op de overwegingen onder rubriek 4.1. van dit arrest strekt de rechtsmacht van het hof zich uit tot de beoordeling van de schuldvraag, de eventuele straftoemeting en de herstellvordering.

5. Beoordeling ten gronde

5.1. Op strafrechtelijk gebied

Na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het hof, en door de stukken van het dossier, is de schuld van de beklaagde aan de haar ten laste gelegde feiten onder A.I.a, A.I.b en A.I.c bewezen gebleven. De schuld van de beklaagde aan de haar ten laste gelegde feiten onder A.II is echter niet bewezen gebleven.

Het hof verwijst vooreerst naar de overwegingen over de wetswijzingen sinds de feiten en de blijvende strafbaarheid ervan onder randnummers 2.1-2.4 van het bestreden vonnis, die door het hof worden beaamd en overgenomen.

Wat de tenlasteleggingen A.I.a, A.I.b en A.I.c betreft werpt de beklaagde op dat de eerste rechter ten onrechte heeft overwogen dat dient vastgesteld dat zowel voor de paardenstal en de plastic boogloods een stedenbouwkundige vergunning werd geweigerd en niettegenstaande deze weigering de werken toch werden uitgevoerd. Het hof stelt vast dat deze opmerking terecht is in die zin dat voor de constructies vermeld onder A.I.a (de paardenstal), en A.I.b (de volière) in het strafdossier geen weigering van stedenbouwkundige vergunning voorafgaand aan de vroegste datums van de incriminatieperiodes van deze tenlasteleggingen kan worden gevonden.

De weigeringsbeslissing van 17 oktober 2013 (stuk 97 strafdossier) die wel in het strafdossier te vinden is heeft inderdaad slechts betrekking op een weigering voor het bouwen van een serre. Waar de beklaagde echter voorhoudt dat het hier zou gaan om een regularisatievergunning stelt het hof vast dat dit nergens uit blijkt en deze weigeringsbeslissing wel degelijk spreekt van een aanvraag tot het “bouwen” van een serre in landbouwgebied. Volgens de beklaagde is de datum van oprichting van deze constructie onduidelijk. De beklaagde brengt in hoger beroep als stuk 6 een reportage van luchtfoto’s bij waaruit volgens haar zelfs zou moeten blijken dat de boogloods reeds in 2011 bestond. Het hof stelt echter het omgekeerde vast uit de vergelijking van het plan dat is gevoegd bij de vaststelling van dit bouw misdrijf en de situering daarop van de boogloods (stuk 117 strafdossier) met de luchtfoto daterend op 12 maart 2011 waarop op die plaats geen constructie is te zien en de luchtfoto daterend op 6 juni 2013 waarop op die plaats wel een constructie is te zien. Deze vaststelling, samen met het feit dat bij de eerste vaststellingen op 10 oktober 2013 over de paardenstal en volière en de constructies in oprichting nog nergens sprake was van deze boogloods en met het feit dat uit de weigeringsbeslissing van 17 oktober 2013 niet kan worden afgeleid dat het om een regularisatie van een eerder opgerichte constructie ging maar veeleer om een aanvraag tot het bouwen van deze serre doet het hof besluiten dat de oprichting ervan wellicht moet worden gesitueerd na de oorspronkelijke vaststellingen op 10 oktober 2013 en in ieder geval in de voorziene incriminatieperiode van 1 januari 2012 en 23 mei 2014.

Voor het overige wijst de beklagde erop dat de stedenbouwkundig inspecteur met de bekrachtigingsbeslissing van 24 oktober 2013 een dubbelzinnig standpunt zou hebben ingenomen nu dit bevel zich enkel uitstrekke tot de constructies in oprichting die de beklagde verwijderde en geen onderwerp uitmaken van enige tenlastelegging maar niet op de bestaande paardenstal en volière, zodat zij niet zou geweten hebben dat de niet-afbraak van deze laatste constructies een invloed zou hebben gehad op de strafvordering. Dit verweer dat ook in eerste aanleg werd gevoerd werd op pertinente wijze beantwoord door de eerste rechter. Het hof wijst er echter op dat in het bevel tot staken van 10 oktober 2013 - dat uit de aard van een stakingsbevel enkel betrekking kon hebben op de constructies - in oprichting en niet op de reeds bestaande constructies echter ook duidelijk melding wordt gemaakt dat het ging om nieuwe constructies “naast reeds opgerichte en onvergunde dierenstal op achterliggend perceel landbouwgrond en onvergunde volière tegen de rechterperceelsgrens eveneens gelegen in landbouwzone”. Er kon voor de beklagde daarom geen twijfel bestaan over de illegaliteit van deze reeds opgerichte constructies.

Met weglating van bovenvermelde overweging van de eerste rechter over eerdere weigeringsbeslissingen voor zover deze betrekking hebben op de paardenstal en de volière blijft de oordeelkundige redengeving van de eerste rechter onder randnummers 1.1-1.3 daarom voor het overige stand houden en wordt deze beaamd en overgenomen door het hof.

Wat de tenlastelegging A.II betreft werpt de beklagde op dat de vaststellingen op 22 mei 2014 onvoldoende zijn om te kunnen spreken van het gewoonlijk gebruik waarvoor zij onder deze tenlastelegging wordt vervolgd. Zij wijst er op dat de aangetroffen materialen te verklaren zijn door de werken aan het dak van haar woning. Ook voor de vaststellingen op 9 augustus 2016 waarnaar de eerste rechter verwijst zou het zijn gegaan om materialen die daar lagen omdat er werkzaamheden werden uitgevoerd. Deze argumentatie kan worden gevolgd. Uit de foto's bij beide vaststellingen blijkt dat het telkens om andere materialen ging, waarvan op grond van hun aard – het gaat duidelijk om bouwmaterialen – mag worden aangenomen dat zij slechts tijdelijk werden gestockeerd in het kader van werkzaamheden aan de woning. De beklagde wordt voor deze tenlastelegging vrijgesproken.

Bij de straftoemeting wordt rekening gehouden met:

- de persoon van de beklagde,
- haar relatief gunstig strafrechtelijk verleden, in die zin dat zij eenmalig werd veroordeeld voor een verkeersinbreuk,
- de omstandigheden en ernst van de feiten,

- het verstrijken van de tijd sedert de feiten zonder dat er sprake is van het overschrijden van de redelijke termijn,
- het feit dat inmiddels het nodige werd gedaan om aan de herstellvordering te voldoen (zie ook hieronder).

Aan de beklagde die ertoe in de wettelijke voorwaarden verkeert en die erom verzocht heeft, wordt daarom de gunst van de opschorting toegestaan voor een periode van 3 jaar vanaf heden.

Deze gunstmaatregel wordt in deze zaak ten aanzien van de beklagde afdoende geacht om haar in de toekomst te wijzen op haar maatschappelijke verplichtingen.

Nochtans moet beklagde beseffen dat wanneer zij tijdens de proefperiode opnieuw dergelijke feiten of andere ernstige feiten zou plegen deze gunstmaatregel kan worden ingetrokken.

Zij wordt niet veroordeeld tot de bijdrage aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand aangezien zij zelf van juridische tweedelijnsbijstand geniet.

Zij dient wel veroordeeld tot de vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken, geïndexeerd naar 50,45 euro.

5.2. De herstellvordering

Ter terechtzitting van 14 april 2021 heeft het Openbaar Ministerie gevorderd om de herstellvordering waartoe de beklagde in het bestreden vonnis werd veroordeeld zonder voorwerp te verklaren.

Uit de door de beklagde voorgelegde stukken blijkt inderdaad dat de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur op 18 september 2020 het besluit nam ten aanzien van de oorspronkelijke mede-beklaagde en bij het bestreden vonnis verstek latende partij

dat de krachtens het na verzet gewezen vonnis van de rechtbank van eerste aanleg Limburg, afdeling Hasselt van 30 april 2019 opeisbare dwangsomschuld zou worden verminderd omdat er voldoende aanwijzingen zijn dat dit vonnis van 30 april 2019, waarin een gelijkkluidend herstel werd opgelegd als aan de beklagde in het bestreden vonnis, werd uitgevoerd voor 10 december 2019. In dit besluit wordt ook verwezen naar een proces-verbaal van uitvoering van 17 augustus 2020.

Hoewel dit laatst vermelde proces-verbaal niet werd gevoegd bij het strafdossier acht het hof zich op deze wijze voldoende ingelicht om te besluiten dat de herstellvordering zonder voorwerp kan worden verklaard.

6. Wettelijke bepalingen

Het hof houdt rekening met volgende wettelijke bepalingen, de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203bis, 204, 210, 211 en 212 van het Wetboek van Strafvordering
- 1, 2, 3, 7, 65 en 66 van het Strafwetboek
- 4.2.1.1°.a) en b), 4.2.1.5°.a), 6.1.1.1° en 6.2.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (oud)
- 296 en 397 van het decreet van 25 april 2014
- 4.2.1.1°.a) en b), 4.2.1.5°.a), 6.2.1.lid 1.1° en 6.3.1 §6 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (nieuw)
- 1, 3 en 6 van de wet van 29 juni 1964
- 91 van het KB van 28 december 1950
- 1 en 2 van het KB van 28 augustus 2020
- 4 van de wet van 17 april 1878

7. Beslissing

Het hof,

Rechtdoende op tegenspraak;

Beslist op grond van de hoger vermelde redenen, binnen de perken van de hogere beroepen zoals hiervoor bepaald, als volgt:

Verklaart de hogere beroepen ontvankelijk;

Neemt akte van de afstand van de grief procedure (verjaring + verzoek bemiddeling) door de beklaagde;

Op strafrechtelijk gebied

Wijzig het bestreden vonnis als volgt;

Verklaart de beklaagde niet schuldig aan de haar ten laste gelegde feiten onder A.II, spreekt haar hiervan vrij en ontslaat haar van de uit dien hoofde uitgesproken veroordelingen;

Zegt dat de feiten onder de tenlasteleggingen A.I.a, A.I.b en A.I.c voor de beklaagde bewezen zijn;

Gelast, met haar instemming, de **OPSCHORTING VAN DE UITSpraak** van de veroordeling gedurende een proeftermijn van **3 JAAR** vanaf heden;

Legt aan beklaagde een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken op van 50,45 euro;

Met betrekking tot de herstellvordering

Verklaart de herstellvordering zonder voorwerp;

De kosten

Bevestigt het bestreden vonnis wat de veroordeling tot de kosten in eerste aanleg betreft;

Laat de kosten van het hoger beroep van het Openbaar Ministerie ten laste van de Staat;

Veroordeelt beklaagde tot de overige kosten van de strafvordering in hoger beroep, deze voorgeschoten door de openbare partij en in totaal begroot op 131,02 euro.

Dit arrest is gewezen te Antwerpen door het hof van beroep, C4 kamer, samengesteld uit:

Kamervoorzitter

Raadsheer

Raadsheer

en in openbare terechtzitting van **12 mei 2021**

uitgesproken door Raadsheer

in aanwezigheid van het lid van het Openbaar Ministerie vermeld in het proces-verbaal van de terechtzitting

met bijstand van griffier

Mevrouw Kamervoorzitter, bevindt zich in de onmogelijkheid om dit arrest te ondertekenen (art. 195*bis* Wetboek van Strafvordering en art. 785 Gerechtelijk Wetboek).

Mevrouw Kamervoorzitter, is tevens wettig verhinderd om dit arrest uit te spreken zodat krachtens beschikking van heden van de heer Eerste Voorzitter zij met het oog op de uitspraak vervangen wordt door Raadsheer (artikel 782*bis*, tweede lid Gerechtelijk Wetboek).

